

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 104.K.704.395/2021/23.

A felperes: Global AQA Pty Ltd.

(Ausztrália, Victoria, 3121 Cremorne, Gwynne Street 44. Level 4.)

A felperes képviselője: Pákay Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd:)
(1052 Budapest, Váci utca 12.)

Az alperes: Gazdasági Versenyhivatal

(1054 Budapest, Alkotmány utca 5.)

Az alperes képviselője: dr. Kolongya Dóra kamarai jogtanácsos

A per tárgya: versenyfelügyeleti ügyben hozott VJ/3-246/2020. számú határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

Í T É L E T:

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 500 000 (ötszázezer) forint perköltséget.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 1 500 000 (egymillió-ötszázezer) forint kereseti illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A per alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes versenyfelügyeleti eljárást folytatott le a Bongo nevű, gyermekeknek és kamaszoknak szóló szolgáltatás kereskedelmi gyakorlatának vizsgálatára többek között a felperessel, mint eljárás alá vont vállalkozással szemben.
- [2] A 2021. május 25. napján kelt VJ/3-246/2020. számú határozatával megállapította, hogy a felperes 2015 februárjától 2020 áprilisáig tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot folytatott, mivel a Bongo elnevezésű szolgáltatás népszerűsítése során a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) mellékletének 11. és 28. pontjai, valamint 7. § (1) bekezdése szerinti tényállások megvalósításával megsértette az Fttv. 3. § (1) bekezdésében előírt tilalmat, mely jogsértésre figyelemmel 358 751 000 forint versenyfelügyeleti bírságot szabott ki vele szemben.
- [3] A határozat rendelkező részében rögzítette, hogy az eljáró versenytanács a bírság tekintetében – a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 78. § (1b) bekezdése alapján – egy vállalkozáscsoportként

azonosította a felperesi tulajdonos Crowd Media Holdings Ltd.-t, továbbá a Bongo Europe Pty Ltd.-t és a Bongo Operations Pty Ltd.-t a határozat indokolásának 14. és 16-17. pontjaiban, valamint 349-353. pontjaiban foglaltak szerint, mely vállalkozáscsoportnak a felperes is tagja.

- [4] A határozat 339-362. pontjaiban – a Tpv. 78. §-ára, valamint a fogyasztóvédelmi típusú ügyekben kiszabott bírság meghatározásának szempontjairól szóló, a Gazdasági Versenyhivatal elnökének és a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa elnökének 12/2017. számú közleményére (a továbbiakban: Bírságközlemény) figyelemmel – ismertette a bírság mértékével és a fizetési kedvezménnyel kapcsolatos mérlegelésének szempontjait. Kifejtette, hogy a bírság összegének meghatározása során figyelemmel volt a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására és a jogsértő magatartás ismételt tanúsítására, gyakoriságára.
- [5] A bírság összegét a Bírságközlemény 13. és 16. pontjai alkalmazásával állapította meg. A határozat 344. pontjában rögzítette a kiinduló összeget, amelyet a felperes adatszolgáltatásán alapuló kommunikációs költségek figyelembevételével határozott meg. A határozat 345-347. pontjaiban hivatkozott a megállapított súlyosító körülményekre – kiemelt jelentőséggel a célcsoport (gyermek) sérülékenységére, a kereskedelmi gyakorlat intenzitására és fő üzenetének jogsértő voltára, valamint a felperes nagyfokú felróhatóságára –, továbbá arra, hogy enyhítő körülményt nem tárt fel. A 353. pontban külön rögzítette, hogy a Bírságközlemény VI. fejezete alapján figyelembe vehető – a versenyfelügyeleti eljárásban történő együttműködésre alapított – körülmények a jelen esetben nem teljesültek.
- [6] A felperes által előterjesztett fizetési kedvezmény iránti kérelemmel kapcsolatban rámutatott, hogy a felperes vagy a felperesi vállalkozáscsoport pénzügyi helyzete a kedvezőtlen mérlegadatok alapján önmagában nem alapozza meg a bírság mértékének megállapítása során figyelembe vehető kivételes körülmények fennállását (357. pont), ezért a bírság mértékének csökkentése nem indokolt. A felperes az egyes pénzügyi mutatók felsorolásán kívül nem ismertette azt, hogy a bírság miért és miként lesz hatással a saját vagy az érintett vállalkozáscsoport működésére, pénzügyi helyzetére.
- [7] Nem tartotta megalapozottnak a felperes részletfizetésre vonatkozó kérelmét sem. Ennek körében mérlegelte a felperes fizetési nehézségeire, pénzügyi helyzetének veszélyeztetettségére és a bírság megfizetésével kapcsolatos hajlandóságára vonatkozó nyilatkozatait, valamint a bírságnak, mint a jogsértés jogkövetkezményének a jogsértés megállapításához időben közeli végrehajtásához fűződő közérdeket.

A kereset és a védírat

- [8] A felperes keresetében elsődlegesen a határozat hatályon kívül helyezését (helyesen: megsemmisítését), másodlagosan a határozat megváltoztatásával a kiszabott bírság összegének mérséklését és annak megfizetésére részletfizetés engedélyezését kérte.
- [9] Sérelmezte, hogy az eljárás alá vont társaságok közül egyedülként sújtotta bírsággal az alperes, mellyel kapcsolatban – súlyosító körülményként – a vállalkozáscsoportra is tekintettel volt.
- [10] Kifogásolta, hogy az eljárás alá vont felek körét – azzal, hogy a kereskedelmi gyakorlatban beazonosított véleményvezéreket költséghatékonysági szempontok mentén nem vonta be az eljárásba – az alperes olyan módon limitálta, amely előre vetítette, hogy az eljárás eredményeként kit kíván felelősségre vonni.
- [11] Rámutatott, hogy az alperes a határozat indokolásában nem vezette le, mely számítási metodika alkalmazásával és milyen rendelkezésre álló adatok alapján számította ki a

megállapított kereskedelmi költségeket, a határozatból nem derül ki továbbá az sem, hogy a költségek alapulvétele mellett mi indokolta a kirívóan magas, eltúlzott mértékű (a vállalkozáscsoport árbevételének tíz százalékát elérő) pénzbírság kiszabását.

[12] Előadta, hogy a versenyfelügyeleti eljárás során bejelentette, miszerint az őt tulajdonló Crowd Media Holdings Ltd. és a JDT Media Ltd. 2021. április 28. napján részvényadásvételi szerződést kötött, melynek eredményeként kikerült a határozatban azonosított vállalkozáscsoportból.

[13] Állította, hogy az alperes kizárólag az utolsó lezárt éves beszámolóra volt figyelemmel a bírság összegének meghatározása során, nem mérlegelte az eljárásban benyújtott további pénzügyi beszámolóit, pénzügyi helyzetével kapcsolatos hivatkozásait (kiemelten is pénzügyi ellehetetlenülését), az ügy egyedi körülményeit.

[14] A határozatot ellentmondásosnak tartotta, mivel az alperes annak ellenére nem értékelt az eljárást segítő magatartását enyhítő körülményként, hogy azt kifejezetten nevesítette döntésében.

[15] Kiemelte, hogy a határozatban vizsgált websorozat több száz epizódja közül mindössze hármát kifogásolt az alperes, melyek közül az elsőt követően a jogsértések elkerülése érdekében a feltárt hiányosságok kiküszöbölésére törekedett, amelyet szintén enyhítő körülményként kellett volna értékelni.

[16] Rögzítette, hogy az eljárás folyamán több alkalommal is nyilatkozott pénzügyi nehézségeiről, melyre tekintettel az alperestől a bírság mérséklését, esetlegesen részletfizetés engedélyezését kérte, amitől azonban az alperes elzárkózott. Okiratokkal alátámasztottan hivatkozott a bírság megfizetése folytán előálló pénzügyi ellehetetlenülésére, jelentős adósságállományára, továbbá a Crowd Media Holdings Ltd., mint anyavállalat eljárás során csatolt beszámolójára, amely szerint a társaság mérleg szerinti eredménye veszteséges. Megjegyezte, hogy a vállalkozáscsoportból való kikerülése folytán annak árbevétele egyébként sem vehető figyelembe a bírság kiszabásának alapjaként. Kitért továbbá a bírság esetleges végrehajthatóságával kapcsolatos nehézségekre.

[17] Sérelmezte, hogy a határozat a részletfizetés engedélyezése iránti kérelem elutasítása körében érdemi indokolást nem tartalmaz. Álláspontja szerint az általa csatolt okiratok önmagukban alátámasztják, hogy likviditási problémákkal küzd, így a bírság egyösszegű megfizetése szükségszerűen hátrányosan érintené működését és aránytalan terhet róna rá, végső soron pénzügyi ellehetetlenülését eredményezné.

[18] Az alperes védiratában a határozatában foglaltakat fenntartva a kereset elutasítását kérte.

[19] Előadta, hogy az Fttv. 9. § (1) bekezdése szerinti érdek-elv a felperes kiemelt szerepét igazolta a jogsértés megvalósításában. Az a körülmény, hogy a vizsgálattal több társaság is érintett, nem jelenti azt, hogy valamennyien azonos értékelés alá esnek.

[20] A Fővárosi Törvényszék 105.K.706.608/2020/9. számú ítéletének [18] bekezdésében foglaltakra hivatkozva vitatta a felperes enyhítő körülményként értékelhető együttműködését.

[21] Kifejtette, hogy a jogsértés és az abból eredő nyereség a felperest érintő részvényadásvétel időpontját megelőző több éves időszakban realizálódott a határozatban azonosított vállalkozáscsoportban, ezért az a tény, hogy a felperes a 2021. április 28. napján kelt szerződés alapján onnan kikerült, nem befolyásolja a bírság összegének meghatározása során értékelendő vállalkozáscsoportot. A felperesi anyavállalat komolyabb gazdasági megterhelés nélkül képes lenne a bírság összegének megfizetésére, melyre tekintettel a felperes veszteséges tevékenysége a Kúria Kpkf.II.37.314/2020/2. számú, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 39.Kpk.46.239/2016/6. számú, a Fővárosi Bíróság 7.K.32.851/2006/6. számú és a Fővárosi Törvényszék 11.Kf.650.090/2020/8. számú döntései szerint irreleváns.

[22] A részletfizetési kedvezménnyel kapcsolatosan fenntartotta a határozatában foglaltakat és

utalt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 39.Kpk.46.239/2016/6. számú határozatának indokolására.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

- [23] A kereset – az alábbiak szerint – nem alapos.
- [24] A bíróság a közigazgatási jogvitát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (3) bekezdés a) pontja alapján, a Kp. Második része szerinti elsőfokú közigazgatási peres eljárásban, a Kp. 77. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el. A közigazgatási tevékenység jogszerűségét a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem korlátai között, és a Kp. 85. § (2) bekezdése alapján a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg, figyelemmel a Kp. 78. § (4) bekezdésében foglaltakra is.
- [25] A bíróság előjáróban rögzíti, hogy a felperes a verseny ügy érdemét jelentő anyagi jogsértés megállapítását keresetében nem vitatta, e körben a határozat jogszabálysértő jellegére nem hivatkozott, az alperesi megállapítások cáfolatát nem adta elő. Keresetét kizárólag eljárásjogi, illetve a terhére rótt jogsértéstől elkülönülő egyéb jogszabálysértésekre alapította: az eljárás alá vont, azonban bírsággal nem sújtott személyek és a vállalkozáscsoport alperes általi meghatározását, a versenyfelügyeleti bírság megállapításának jogszerűségét, valamint a fizetési kedvezmény tárgyában hozott döntést vitatta. A bíróságnak ezért a perben a Kp. 43. § (1) bekezdése értelmében nem kellett állást foglalnia abban a kérdésben, hogy a felperes elkövette-e az alperes által megállapított jogsértést.
- [26] A bíróság az eljárás alá vont személyekkel kapcsolatos eljárásjogi kifogások körében rögzíti, hogy az alperes a határozat VIII.2. pontjában részletesen bemutatta az egyes eljárás alá vont személyek felelősségét. Az Fttv. 9. § (1) bekezdése szerinti érdek-elv alapján a felperes közvetlen felelősségét egyértelműen kimondta, a felperes ugyanakkor keresetében nem a saját felelősségének mértékét vitatta, hanem a más eljárás alá vont személyekkel szembeni jogkövetkezmény, a bírság alkalmazásának elmaradását hiányolta. Ennek vitatására azonban a Kp. 17. § a) pontja értelmében a felperes nem rendelkezik keresetőségi joggal, mivel közvetlen jogát vagy jogos érdekét nem érinti a tőle független eljárás alá vont vállalkozásokkal szemben alkalmazott jogkövetkezmény, vagy annak hiánya. A bíróság megjegyzi továbbá, hogy a felperes érvelése – tartalmi értékelés szerint – az egyenlő elbánás elvének megsértésére is utalhat, mely alapvető jogsérelmet azonban a bíróság érdemben nem vizsgálhatta, mivel a kereset erre kifejezett – jogszabályi hivatkozással alátámasztott – jogsérellem megjelölést nem tartalmazott, valamint a felperes azt is elmulasztotta kifejteni, hogy miért van összehasonlítható jogi helyzetben a többi eljárás alá vont vállalkozással, és ebből adódóan az alperes eljárása hogyan, mely anyagi jogi rendelkezéssel kapcsolatban sértette meg az egyenlő bánásmód elvét, amely az érdemi elbírálás előfeltétele.
- [27] A bíróság megállapította továbbá, hogy az alperes határozatának 258. pontjában okszerűen megindokolta, hogy a kereskedelmi gyakorlatban beazonosított véleményvezéreket miért nem vonta be a versenyfelügyeleti eljárásba, amelyet a felperes konkrét kereseti érvekkel nem tudott megcáfolni, jogszabálysértést e vonatkozásban sem nevesített. Csupán általánosságban,

hipotetikus jelleggel hivatkozott arra, hogy az alperes az eljárás alá vontak limitálásával előre vetítette, kit kíván felelősségre vonni, azt azonban nem adta elő, hogy a véleményvezérek eljárásba történő bevonása hogyan befolyásolta volna a megállapított tényállást és az őt érintő határozati megállapításokat, ezért ezen általános, konkrét jogsérelem-állítást nélkülöző kereseti érvet a bíróság ezen túlmenően nem tudta vizsgálni.

- [28] A Tpvt. 78. § (1b) bekezdése szerint megállapított vállalkozáscsoporthoz tartozásra vonatkozóan a bíróság rámutat, hogy a határozat 28. és 206. pontjai rögzítették, miszerint a felperes az eljárás folyamán hivatkozott a – keresethez csatolt – részvényadásvételi szerződésre, ugyanakkor a vállalkozáscsoportból való kikerülést a versenyfelügyeleti eljárásban okirattal nem igazolta, csupán „egy 2021. április 28-i szerződés címéről készült mobiltelefon kijelző-felvétel” mutatott fel. A felperes a keresetben sem igazolta, hogy az őt érintő részvényadásvétel tényét, időpontját, körülményeit még a hatósági eljárás alatt hitelt érdemlően – okiratokkal alátámasztva – bejelentette volna az alperesnek. Figyelemmel erre, a bíróság megállapította, hogy az alperes helyesen járt el, amikor az informális, bizonyítékkal alá nem támasztott bejelentést az eljárása során nem vette figyelembe. A bíróság a Kp. 85. § (2) bekezdése értelmében a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja, amelynek értelmében a határozat jogszerűtlenségének megállapítására nem kerülhet sor olyan tényre tekintettel, amely az alperes számára – a felperes tájékoztatási kötelezettsége elmulasztásából fakadóan – nem volt hitelt érdemlően igazolt a határozat meghozatala időpontjában. Ezen túlmenően a felperes a Kp. 78. § (4) bekezdésében foglaltak alapján a perben eredményesen nem hivatkozhat a megelőző eljárás idején már fennállott olyan körülményre, tényre, amelyet a közigazgatási eljárásban önhibájából nem adott elő. Mivel a felperes az önhiba hiányát nem igazolta, a keresethez csatolt részvényadásvételi szerződés a perben a Kp. 78. § (4) bekezdése szerint nem volt figyelembe vehető új bizonyítékként, ezért arra tekintettel az alperes terhére eső jogszabálysértést a bíróság nem állapíthatott meg.
- [29] A bíróság a fentiekre figyelemmel arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a Tpvt. 78. § (1b) bekezdése szerinti vállalkozáscsoportot – az általa beszerzett és a felperes által a hatósági eljárásban csatolt adatok és okiratok alapján – a jogszabálynak megfelelően azonosította. A jogsértéssel érintett időszakban a felperes nem vitatottan tagja volt az azonosított vállalkozáscsoportnak, így a jogsértéssel elért hasznok is a határozatban nevesített vállalkozáscsoportban realizálódtak, ezért annak figyelembevétele indokolt volt a szankcióról való döntéshozatal során.
- [30] A jogsértés miatt alkalmazott jogkövetkezmennyel kapcsolatos kereseti érvek vizsgálata körében a bíróság – a 2/2015. (XI.23.) KMK véleményben foglaltakra is figyelemmel – rámutat, hogy a bíróság kiszabása és a bírságösszeg megállapítása során a hatóság mérlegelési jogkörben hoz döntést, mely esetben a Kp. 85. § (5) bekezdése alkalmazandó. Ezen jogszabályi előírás alapján a bíróság a mérlegelési jogkörben hozott döntés jogszabálysértő jellegét jelen ügyben csak a Tpvt. 78. §-ában meghatározott mérlegelési jogkör jogszabályi kereteinek kirívó megsértése esetén állapíthatja meg; ha a közigazgatási szerv hatáskörét nem a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta, vagy a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a közigazgatási cselekményt tartalmazó iratból nem állapíthatóak meg. A bíróság rögzíti, hogy a határozat 339-353. pontjai egyértelműen, jól tagoltan, részletesen ismertetik a mérlegelés szempontjait, amelyek okszerűségét a kereseti kérelem keretei között az alábbiak szerint vizsgálta.

- [31] A felperesi állítással ellentétben a határozat 80-84. pontjai – különösen a 83. pont – és 344. pontja tartalmazzák – a Bírágközlemény 16. pontjára történő hivatkozással – a bírág alapjaként (kiinduló összegeként) figyelembe vett kereskedelmi költségek részletezését, amelyet a versenyhatóság a felperes által szolgáltatott adatok alapján, azokat elemezve határozott meg, ezért a felperes alaptalanul vitatta, hogy a kereskedelmi költségek figyelembe vett összegét az alperes nem támasztotta alá.
- [32] A határozat 345-353. pontjaiban az alperes részletesen ismertette a számítási metodikát, és kifejtette a bírágösszeg megállapítása során figyelembe vett – a Bírágközlemény szerint meghatározott – súlyosító körülményeket, amellyel a jogszabály által elvárt indokolási kötelezettségének eleget tett. A felperes keresetében – az enyhítő körülményként nevesített és állítása szerint jogsértő módon figyelmen kívül hagyott két tényezőtől kívül – e körben sem jelölt meg konkrét, tévesen értékelt mérlegelési szempontot vagy a mérlegelési tevékenység gyakorlása során elkövetett egyéb konkrét jogszabálysértést, ezért az okszerűtlen és hiányos mérlegelésre vonatkozó általános jellegű előadását a bíróság nem találta alkalmasnak arra, hogy azzal a mérlegelés tekintetében jogszabálysértést igazoljon.
-
- [33] Az enyhítő körülményekre vonatkozóan a bíróság rámutat, hogy a határozat 340. pontja nem állapított meg enyhítő körülményként értékelhető együttműködő magatartást – ahogyan azt a felperes tévesen értelmezte –, mindössze a bírág kiszabására vonatkozó jogszabályi kereteket ismertette. A Tpv. 78. § (3) bekezdése értelmében együttműködő magatartásként pusztán a jogszabályi kötelezettségek teljesítése nem értékelhető, mivel az az eljárásban résztvevő felek alapvető kötelezettsége. A felperes nem tudott olyan, a jogszabályból eredő eljárási kötelezettségein túlmenő együttműködő magatartást igazolni a perben, amely enyhítő körülményként értékelhető lett volna.
- [34] Az alperesnek nem kellett enyhítő körülményként értékelnie, hogy a felperes a tényállásban szereplő websorozat első jogsértő epizódját követően már a fogyasztók megfelelő tájékoztatására törekedett, mivel a fogyasztók törvényi előírásoknak megfelelő tájékoztatása, a tisztességes kereskedelmi gyakorlat folytatása szintén olyan jogszabályból eredő kötelezettsége, amelynek megsértését a Tpv. szankcionálja. A törvényi kötelezettség esetleges későbbi – jogsértést követő – teljesítése tehát nem jelent enyhítő körülményt a korábban elkövetett jogsértésért megállapított szankció kiszabása során. A határozatban nevesített három epizódban megvalósított jogsértést a felperes nem vitatta; önmagában az, hogy a többi epizódban az alperes nem tárt fel jogsértést, enyhítő körülményként nem szolgálhat, különös tekintettel a megállapított súlyosító körülményekre.
- [35] A felperes nem jelölte meg, hogy mely jogszabályi rendelkezés alapján és milyen módon kellett volna az alperesnek az általa hivatkozott, saját és anyavállalatát terhelő pénzügyi nehézségeket figyelembe vennie a bírágkiszabás során. A Tpv. 78. § (3) bekezdése egyértelműen meghatározza, hogy a bírág összegét az eset összes körülményeire – így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a jogsértő magatartás ismételt tanúsítására, gyakoriságára – tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztettségének foka, a végső üzletfelek érdekei sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg. Az ítélezési gyakorlat által is elfogadott Bírágközlemény szintén ezen körülményeket határozza meg részletesen, átlátható módon. A felperes olyan – saját érdekkörében fennálló és a jogsértéssel nem összefüggő – körülményre hivatkozott, amelyet sem a Tpv., sem a Bírágközlemény

nem nevesít, mint figyelembe veendő körülményt. Helytállóan hivatkozott továbbá az alperes a töretlen ítélkezési gyakorlatra, miszerint a versenyfelügyeleti bírság összegének meghatározása és kiszabása során semmilyen jelentőséggel nem bír a szankcióval sújtott fél veszteséges működése, fizetőképessége, likviditási helyzete. A bírságfizetési kötelezettség természeténél fogva hátrányosan érinti a szankcionált vállalkozást, ezért a bírság megfizetésével járó gazdasági hátrány nem szolgálhat enyhítő körülményként, és a bírság mérséklésére sem adhat okot. A végrehajtás esetleges nehézségei a végrehajtási eljárásra tartoznak, ezért az szintén nem releváns mérlegelési szempont.

[36] A Tpv. 78. § (1b) bekezdése egyértelmű rendelkezést tartalmaz arra nézve, hogy a bírság összege legfeljebb a vállalkozás, illetve azon – határozatban azonosított – vállalkozáscsoport határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet, amelynek a bírsággal sújtott vállalkozás a tagja, mely előírástól az alperes mérlegeléssel sem térhet el. Erre figyelemmel a felperes alaptalanul kifogásolta, hogy az alperes – a Tpv. 78. § (1b) bekezdésében foglaltaknak megfelelően – kizárólag a határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevétele alapján határozta meg a bírság maximális összegét, ezért az általa felhozott egyéb pénzügyi adatok – pl. mérleg szerinti eredmény, hiteltartozások, eszközállomány – nem voltak figyelembe vehetőek. Ezen kívül önmagában a kiszabott bírság eltúlzott mértékére vonatkozó érvelés nem elegendő a határozat jogsértő jellegének megállapításához (Kfv. VI.37.607/2017/7. számú döntés).

[37] A bíróság rögzíti, hogy az alperes méltányossági jogkörben hozta meg a fizetési kedvezményről szóló döntését, amelyet a Kp. 90. § (3) bekezdés b) pontja szerint a bíróság nem változtathat meg. A határozat 354-363. pontjai erre vonatkozóan részletes és okszerű indokolást tartalmaznak, ezért alaptalanul hivatkozott a felperes arra, hogy az alperes érdemi indokolás nélkül utasította el a részletfizetés engedélyezése iránti kérelmét. A bíróság ismételten megjegyzi, hogy a bírság megfizetése szükségszerűen pénzügyi, gazdasági hátránnyal jár, ami azonban a Tpv. 62/C. § (2) bekezdésében foglalt kivételes méltányossági kedvezmény alkalmazásának indokoltságát önmagában nem alapozza meg. Pusztán a mérlegadatokat továbbá nem alkalmasak ilyen körülmény alátámasztására, hiszen azt is igazolni szükséges, hogy a kérelmet előterjesztő személyen kívül álló ok teszi lehetetlenné a határidőre való teljesítést, vagy az számára aránytalan nehézséget jelentene, azonban ilyen körülményeket a felperes nem tudott hitelt érdemlően bemutatni. A felperes a perben nem igazolta, hogy az alperes előtt olyan kivételesen méltányolható körülményeket igazolt, amelyeket az alperes jogsértő módon nem vett figyelembe, ezért az indokolási kötelezettség alperes általi megsértése nem volt megállapítható.

[38] Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes eljárását és határozatát a keresetben előadott okokból jogszabálysértés nem terheli, az alperes okszerű, a határozatban rögzített szempontok alapján elvégzett mérlegelést követően megalapozott és jogszerű döntést hozott, amely okból a bírság felülmérlegelésének nem volt helye, ezért a bíróság a felperes alaptalan keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja szerint elutasította.

Záró rész

[39] A bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte a pervesztes felperest az alperes perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1) és (5) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható

ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel, a perköltség felszámítására szolgáló költségjegyzékről szóló 31/2017. (XII. 27.) IM rendeletnek megfelelően előterjesztett nyomtatványban felszámított perköltséget alapul véve, az IM rendelet 3. § (6) bekezdése szerint mérsékelt összegben határozta meg, mivel a felszámított összeget – az ügy bonyolultságára, a per érdemére vonatkozó beadványok előkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel – a ténylegesen kifejtett jogtanácsosi tevékenységgel arányban nem állónak találta.

[40] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (2) bekezdése által felhívott, az Itv. 39. § (1) bekezdése és 42. § (1) bekezdés a) pontja szerint meghatározott összegű kereseti illeték viselésére a bíróság a felperest a Pp. 101. § (1) és 102. § (1) bekezdései alapján kötelezte.

[41] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2022. február 22.

dr. Antal Regina s. k.
a tanács elnöke

dr. Pártay-Czap Sarolta s. k.
előadó bíró

dr. Bendli Attila József s. k.
bíró